

Op zondag 8 september, de dag voor de stemming in het Congres in de VS, voeren een reeks linkse en pacifistische organisaties actie “tegen een militaire interventie in Syrië en voor een politieke oplossing”. De SAP-LCR heeft zich [steeds](#) duidelijk uitsgesproken tegen een mogelijke interventie, en roept dan ook op zo massaal mogelijk deel te nemen aan deze actie.

Toch kan de SAP-LCR het platform van deze protestactie niet onderschrijven.

Vooreerst lijkt het ons toch wel zeer straf dat een platform van linkse organisaties, solidariteitsbewegingen en vredesgroepen in de huidige toestand volledig zwijgt over de verantwoordelijkheid van het regime, dat door het gewelddadig onderdrukken van een massale protestbeweging van het Syrische en Koerdische volk in Syrië, de belangrijkste verantwoordelijkheid draagt voor de meer dan honderdduizend doden, de bijna 2 miljoen in- en uitheemse vluchtelingen, enz.

Verder spreekt het platform zich terecht uit tegen een dreigende aanval van de VS en Frankrijk op Syrië. Het platform zegt echter niets over de steun die een aantal Golfstaten, Saoedi-Arabië, Turkije bieden aan allerlei milities, in de eerste plaats de minderheid van Jihadisten die proberen de volksofstand te kapen voor hun eigen reactionaire doeleinden. Het platform zwijgt echter vooral in alle talen over de zeer reële en massale militaire steun die het regime al heel die tijd kreeg vanuit Rusland, China, Iran, in het laatste geval ook door het sturen van milities, evenals over de zeer reële militaire steun van Hezbollah.

In het geval van Rusland, China en Iran gaat het vandaag ook telkens, net als in het geval van de VS, Frankrijk en de regionale bondgenoten van de VS, om kapitalistische landen, die hun eigen imperialistische politiek voeren, ook al hebben ze niet dezelfde macht op het wereldtoneel als de VS (die afgelopen decennium, mede door het debacle in Irak en de revolutionaire golf in de Arabische wereld, en de diepe economische crisis die haar getroffen heeft, heel wat pluimen moest laten). Ook zij hebben hierbij in de eerste plaats de belangen van hun eigen kapitalisten en heersende kasten voor het oog, niet de democratische rechten en de zelfbeschikking van de volkeren van Syrië.

Als alternatief voor een interventie door het westers imperialisme spreekt het platform zich uit voor “een dialoog en een politiek akkoord (die) kunnen leiden tot het einde van het conflict in Syrië”. En verder: “Onderhandelingen tussen de verschillende partijen betrokken bij het conflict moeten zo snel mogelijk opstarten. België moet zich van elke militaire escalatie distantiëren en alle inspanningen leveren om tot een oplossing te komen”.

Hierbij zijn toch wel een reeks fundamentele vragen te stellen:

Onder welke omstandigheden kunnen een dialoog en onderhandelingen tot stand komen?

Valt er echt te onderhandelen zolang het regime elke vorm van verzet vanuit de bevolking – met de nadruk op elke, niet alleen het gewapende- beantwoordt met bombardementen, luchtaanvallen, grootschalige aanvallen door grondtroepen, massale arrestaties, folteringen en verdwijningen van alle mogelijke tegenstanders, ook van gewone burgers, zelfs kinderen? En hoogstwaarschijnlijk zelfs gifgas inzet tegen zijn eigen bevolking? Nee, een eerste voorwaarde is dan minstens dat het regime een wapenstilstand in acht neemt, en dat de kopstukken van het regime van het toneel verdwijnen, in de eerste plaats de clan rond Bachar Al-Assad zelf.

Het is vandaag maar al te duidelijk dat zij hiertoe geenszins bereid zijn, en zich met alle middelen, ook de meest wrede aan de macht vastklampen. In zulke omstandigheden van de andere partijen, inclusief die delen van het FSA en de lokale milities die niet meer zijn dan zelfverdedigingsorganen van het Syrische en Syrisch-Koerdische volk eisen dat ze naar de onderhandelingstafel trekken, is eisen dat ze politiek zelfmoord eisen. Wanneer bovendien ook nog hun voorafgaandelijke ontwapening zou gevraagd worden, zou van het volk in verzet en de oppositie gewoon gevraagd worden dat het zich eenzijdig laat afslachten door de troepen van het regime en zijn bondgenoten.

Welke partijen moeten aan de onderhandelingstafel komen?

Het Syrisch regime en de verschillende ongewapende en gewapende oppositiegroepen (niet alleen het FSA, dat in feite eerder een “verzamelnaam” is, maar ook de djihadisten van allerlei slag?), de Koerdische nationale beweging (enkel de DYP, of ook andere componenten? De diverse grotere en kleinere imperialistische machten (VS, Frankrijk, Engeland, Rusland, China) en hun diverse regionale bondgenoten en zetbaasjes (Turkije, Saoedi-Arabië, de Golfstaten, Iran)?

Wie leidt de onderhandelingen, wie beslist?

Moet het doel van links en de vredesbeweging echt zijn om een deal tussen de grootmachten en de lokale dictaturen over de hoofden (en desnoods de lijken?) van de Syrische en Koerdische bevolking zelf tot stand te helpen brengen?

Misschien is het goed hier nog eens in herinnering te brengen tot welke gevolgen zulke deal na WOII heeft geleid voor het Koerdische volk, en tot welke gevolgen zulke deal tussen de toenmalige VS en de USSR, knarsentandend aanvaard door Groot-Britannië, heeft geleid voor het Palestijnse volk na de stichting van Israël in 1948.

In de reële wereld vandaag leidt de eis van een “politieke oplossing” in de onmiddellijke toekomst, in de huidige krachtsverhoudingen er louter toe de bal volledig in het veld van het regime en de grootmachten met hun bondgenoten te leggen.

Welke oplossing wordt tenslotte beoogd?

Voor links en de vredesbeweging was echte “vrede” toch steeds meer dan de afwezigheid van een oorlog. Vergeten we niet dat het Syrische volk in de eerste plaats op straat kwam voor sociale en democratische eisen, en in het geval van de Koerden ook voor haar nationale verzuchtingen. Elke “oplossing” zal ook hieraan moeten beantwoorden. Het Syrische volk en de Koerdische bevolking van Syrië moet zich hier democratisch over kunnen uitspreken. Laat nu net dat zijn dat het regime met de wapens onmogelijk maakte!

Een alternatief of een onduidelijk compromis?

Vreemd genoeg spreekt het platform, dat toch een alternatief naar voor wil brengen, zich over geen van deze zaken ook maar in het minst uit. Ons lijkt dit platform dan ook vooral een weinig eerlijke poging om zowel krachten die een eerder apologetische houding aannemen tegenover het Syrische regime en zijn internationale bondgenoten (in naam van het “anti-imperialisme”, het “anti-zionisme” of het “secularisme” van het regime, of zelfs het “progressieve karakter” ervan) als krachten die beide partijen in de burgeroorlog gelijk verantwoordelijk achten, en daarbij toch wel de serieuze militaire wanverhoudingen totaal buiten beschouwing laten, net als de verpletterende politieke verantwoordelijkheid van Bachar-al-Assad voor het lanceren van het militaire conflict, bij elkaar te brengen rond een uitsluitende afwijzing van een mogelijke VS-interventie.

Vandaag is het -gelukkig maar- ter linkerzijde niet zo eenvoudig simpelweg een militaire overwinning van de dictatuur te bepleiten. Weinig politieke krachten en individuen doen dit dan ook duidelijk. De “politieke oplossing” lijkt dan ook momenteel niet meer dan een vijgenblad om de meningsverschillen hierover tussen degenen die tegen een VS-interventie zijn, te verdoezelen, geen serieuze alternatieve aanpak.

Tegelijk durven weinigen ter linkerzijde en in de vredesbeweging vandaag ook de enige juiste politieke conclusie trekken: enkel steun aan de democratische en volkse componenten van de opstand, ook de gewapende, kan tot een echte democratische en sociale oplossing leiden. Zijn er garanties dat deze componenten van het verzet de overhand en de overwinning kunnen behalen, tegen het regime, de imperialistische druk van allerlei kanten en de djihadisten en andere reactionaire krachten in? Nee. Verdient het al onze inzet om hen te proberen steunen? Absoluut!

De SAP-LCR zal dan ook op 8 september actie te voeren rond volgende eisen:

Voer mee actie tegen een VS- interventie in Syrië! Steun het Syrische volk in haar strijd tegen het r

Contributed by SAP

donderdag, 05 september 2013 - Last Updated donderdag, 05 september 2013

Tegen elke imperialistische interventie in Syrië!

Voor het recht van de democratische krachten in Syrië op zelfverdediging! Geef hen de medicijnen, voedsel, communicatiemiddelen en wapens die ze vragen!

Voor de overwinning van de revolutie van het Syrische volk voor vrijheid, waardigheid en sociale rechtvaardigheid!

Weg met Bachar!!

Wij stellen voor dat alle progressieve organisaties en individuen die zich hierachter kunnen scharen, contact met ons opnemen om dit op de actie gezamenlijk kenbaar te maken.

Het platform van de actie vindt u hier: <https://www.facebook.com/events/646914758660376/>

De actie van het platform vindt plaats aan de VS-ambassade, Regentlaan, Brussel (metro Kunst-Wet) op zondag 8 september, vanaf 17 u.

Ondertekenaars van het platform: Intal - Vrede vzw - COMAC - Comité contre l'ingérence en Syrie - LEF/FGE - PTB/PVDA - PC - BRussells Tribunal - Vredesactie - Curieus Brussel - G3W/M3M - Palestina Solidariteit - MCP - Agir pour la Paix - Comité Surveillance Otan - Kif Kif - CvS - Koerdisch Instituut - Käthe Kollwitz Vredesloop